

Като срещне паяка, казва му: Ти ще предешъ своята паяжина. Като даде своитѣ разпоредения, слънцето започва да се изкачва на високо, отдето следи, кой какъ върши работата си. Когато се отегчатъ отъ работа, всички живи същества започватъ да търсятъ начини, какъ да се скриятъ отъ Божието око. Щомъ искатъ да се скриятъ отъ Бога, отъ слънцето, веднага спускатъ облацитѣ. Следователно, облацитѣ сж пердета на мързеливитѣ, на непослушнитѣ хора, които искатъ да скриятъ дѣлата си отъ зоркото око на Великия. Той погледне оттукъ, погледне оттамъ, нищо не се вижда. Тогава изпраща вѣтъра да разкъса тия пердета. Като дойде вѣтърътъ, като задуха, зафучи, веднага вдига завеситѣ и пита съществата, които сж се скрили подъ тѣхъ: Какво правите тука? Защо се криете?

Често и ученицитѣ правятъ сжщото. Като се намѣрятъ предъ нѣкаква мъчнотия, която не искатъ да разрешатъ, спуснатъ едно перде предъ себе си, никой да не вижда, какво правятъ. Докато мислятъ, че никой не ги вижда, вѣтърътъ духне, разсѣе облака въ съзнанието имъ, надникне вътре и каже: Защо седите безъ работа? Излѣзте всички вънъ! Каквото ви е заповѣдано, изпълнете го. Ако не свършите зададената работа, ще изсъхнете. Законъ е: Когато Божественото съзнание дойде въ свѣта, то не остава живо същество безъ работа. Дето намѣри същества,